

Mozes sloeg op de rots; waarom werd dit zo hard gestraft?

Het volgende is mijn mening gebaseerd op Bijbelteksten (niet gegoogled)

De situatie: Mozes leidt het volk Israël uit Egypte. Op een gegeven moment smacht het volk naar water. Dan zegt de HEERE tegen Mozes in Exodus 17:6:

“Zie, ik zal daar vóór u op de rots bij Horeb staan. Dan moet u op de rots slaan, en er zal water uitkomen, zodat het volk kan drinken. En Mozes deed dit voor de ogen van de oudsten van Israël.”

Mozes doet wat God zegt; Hij slaat op de rots (met de staf).

Verderop in de tijdlijn is er een vergelijkbaar scenario. Er was voor de gemeenschap geen water (Numeri 20:2). Dan zegt de HEERE tegen Mozes in Numeri 20:8:

“Neem de staf en roep de gemeenschap bijeen, u en Aäron, uw broer, en spreek voor hun ogen tot de rots, en die zal zijn water geven. Zo zult u water voor hen voortbrengen uit de rots, en u zult de gemeenschap en hun vee laten drinken.”

Mozes luistert blijkbaar niet (goed) naar wat God hem heeft geboden.

In plaats van te spreken tot de rots, slaat hij tot twee maal toe op de rots in vers 11:|

“Toen hief Mozes zijn hand op en hij sloeg de rots twee keer met zijn staf, en er kwam veel water uit, zodat de gemeenschap en hun vee konden drinken.”

Er was dus water; volk en vee konden drinken. Mooi, toch?

Mozes vergeet een aantal details, maar doet voor de rest wel wat God vraagt, toch?

Dus wat is het probleem?

Nou... blijkbaar was dit voor God dermate een big deal dat Mozes en Aäron de gemeente niet in het beloofde land mochten brengen. (Numeri 20:12 + Deuteronomium 32:51)

We weten dat onder het oude verbond er vloek is voor ongehoorzaamheid. Is dit de vloek voor Mozes en zijn broer?

En waarom werd dit zo hard gestraft door God? Mozes wist daarnaast toch niet dat hier zo strak op werd gelet?

Ik geloof dat God hier heel anders naar keek! Vanuit een totaal andere invalshoek...

Ik denk dat het antwoord door God zelf wordt gegeven in vers 12:

“Omdat u niet in Mij geloofd hebt, en Mij voor de ogen van de Israëlieten niet geheiligd hebt, zult u deze gemeente niet in het land brengen dat ik hun gegeven heb.”

Ik denk dat we dit antwoord moeten zien vanuit het perspectief van het heilsplan / reddingsplan van God voor de wereld, waarin Zijn Zoon Jezus Christus de centrale rol speelt (en geloof in Hem als enige redding voor de eeuwige dood).

En wanneer het gaat om Zijn Zoon, dan is God daar waakzaam over ('vigilant' in engels)

We weten namelijk dat het hier niet alleen gaat om een letterlijke rots, maar in geestelijk opzicht om Jezus Christus als de Rots. Dit op basis van 1 Korinthe 10:4:

“... en allen dezelfde geestelijke drank gedronken hebben. Zij dronken namelijk uit een geestelijke rots, die hem volgde; en die rots was Christus.”

(leest het stuk maar in context, het gaat over Israël als voorbeeld voor ons)

Het gaat in Numeri hoofdstuk 20 dus (ook) om deze rots als type van Christus.

Een verwijzing naar Jezus, een profetie, die op dat moment nog verborgen was, zoals zo vele profetieën over Jezus in het oude testament.

Een ‘schaduw’ van wat nog moest komen.

In die context was het wel degelijk ernstig wat Mozes deed.

De rots was immers al eenmaal geslagen door Israël, zoals Jezus de Rots eenmaal was geslagen door Israël, toen zij Hem lieten kruisigen door de Romeinen!

En om de rots nog een keer te slaan, oftewel om Jezus de Rots nog een keer te kruisigen is ondenkbaar/onmogelijk en een absurde gedachte!

Sterker nog, onder het nieuwe verbond, in het huidige tijdperk, zijn de mensen die in geestelijk opzicht de Zoon van God (als het ware) opnieuw kruisigen de hoop voorbij!*

* Dit is tevens een waarschuwing voor iedereen die denkt de Zoon van God telkens te kunnen offeren via een zogenaamd sacrament!

Dit staat in Hebrreeën hoofdstuk 10. Op dit moment ga ik hier niet op in, want dit slaat niet op gelovigen. Dit bevestigt wel dat tweemaal op de rots slaan, in geestelijk opzicht, ernstig is. (Laat staan een derde keer, zoals Mozes deed. Hij sloeg immers twee keer te veel op de rots) Wat dat betreft viel de straf voor Mozes wellicht nog mee, relatief gezien.

Maar is ook een andere kant van de medaille. Naast deze waarschuwing is er namelijk ook vertroosting....

Jezus is eenmaal geslagen, eenmaal geofferd, eenmalig gekruisigd, zoals bijvoorbeeld in Hebrreeën 9:28 staat.

Nu, om vervolgens water te ontvangen hoeven we alleen maar tot Hem te spreken!

De Heilige Geest wordt vergeleken met water. Bijvoorbeeld in Johannes 7:38-39 is vermeld:

“Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. (En dit zei Hij over de Geest, wie zij die in Hem geloven, ontvangen zouden...)”

Jezus antwoordde de Samaritaanse vrouw in Johannes 4:10B:

“... u zou het Hem hebben gevraagd en Hij zou u levend water gegeven hebben.”

En in Johannes 4:14B:

“... Maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een bron worden van water dat opwelt tot in het eeuwige leven.”

Om dit water, het levende water, zijnde de Heilige Geest, te ontvangen (en daarmee het eeuwige leven) hoeven we dit alleen maar aan Jezus Christus te vragen!